

**ACCOUNTANCY
EUROPE.**

Tradus de:

*Contați pe Noi. Contați, cu Noi.
De 100 de ani!*

CONSTRUIREA UNEI PIEȚE CREDIBILE A OBLIGAȚIUNILOR VERZI

Considerente ale profesiei contabile

Document de poziție

Această publicație reprezintă traducerea unui document publicat inițial de Accountancy Europe în martie 2021, intitulat Building a Credible Green Bond Market.

Traducerea a fost realizată în întregime sub răspunderea CECCAR. Accountancy Europe nu își asumă nicio responsabilitate pentru conținutul documentului sau pentru acuratețea traducerii. În cazul unor neclarități, cititorul trebuie să consulte versiunea originală în limba engleză, care poate fi descărcată gratuit de pe website-ul Accountancy Europe.

Nu este permisă reproducerea, integrală sau parțială, a documentelor emise de Accountancy Europe în limba originală sau traduse fără a obține acordul prealabil în scris de la Accountancy Europe la info@accountancyeurope.eu.

ISBN: 978-606-580-144-8

VIEWS.

**DEZVOLTARE DURABILĂ
MARTIE 2021**

ASPECTE PRINCIPALE

Odată cu Pactul ecologic european, Comisia Europeană plasează Europa pe o traiectorie prin care aceasta va atinge neutralitatea climatică până în 2050. Atingerea acestui obiectiv va implica investiții masive. Obligațiunile verzi sunt un instrument-cheie care ajută la canalizarea fondurilor către proiectele verzi. Există un interes crescut pentru această piață, dar pentru emitenți și investitori incertitudinile sunt în continuare prezente.

Publicația noastră prezintă opiniile profesiei contabile cu privire la modalitățile de consolidare a încrederii în piața obligațiunilor verzi. În contextul propunerii pentru viitorul Standard privind obligațiunile verzi al UE (EU GBS), recomandăm:

- stabilirea unui EU GBS obligatoriu pentru a se asigura că acesta este aplicat consecvent la nivelul pieței
- constituirea unui sistem european acreditat centralizat pentru evaluarea externă, fundamentat pe schemele și procesele naționale existente
- prevederea raportării la intervale regulate cu privire la obligațiunile verzi și la impactul real asupra mediului
- garantarea obținerii unei asigurări independente furnizate de o terță parte cu privire la rapoartele de alocare și de mediu
- alinierea EU GBS la taxonomia UE

INTRODUCERE

Europa are nevoie de investiții vaste pentru a deveni o economie neutră din punct de vedere climatic până în 2050. Legislația UE existentă și cea viitoare cu privire la finanțarea sustenabilă sunt menite să asigure că mai mulți investitori fac tranziția către investiții verzi. Comisia Europeană (Comisia) a plasat în centrul eforturilor sale demersul de a fluidiza direcționarea capitalului către investiții sustenabile. Obligațiunile verzi sunt unul dintre instrumentele necesare pentru a canaliza fondurile către proiecte prietenoase cu mediul.

De când Banca Europeană de Investiții (EIB) a emis prima obligațiune verde în 2007, piața obligațiunilor verzi a înregistrat o creștere rapidă, culminând în 2020 cu 269,5 miliarde de dolari în emisiuni globale¹. Se preconizează că piața obligațiunilor verzi va continua să crească – [proiecțiile](#) Grupului financiar-bancar nordic (Skandinaviska Enskilda Banken AB) estimează că emisiunea de obligațiuni verzi la nivel global va atinge aproximativ 500 miliarde de dolari în 2021. Există și alte tipuri de obligațiuni care apar și care se preconizează că vor finanța obiective mai extinse de dezvoltare durabilă, de exemplu, [Sustainability Awareness Bond](#) emisă de EIB, sau obligațiunile de tranziție care vor finanța tranziția către o economie cu zero emisii de carbon.

Cifrele de mai sus arată interesul tot mai mare pentru obligațiunile verzi, precum și oportunitățile pe care le prezintă această piață în creștere. Atunci când emit obligațiuni verzi, companiile diversifică baza de investitori și transmit un mesaj puternic și proactiv către un grup mai extins de părți interesate împărtășind publicului o perspectivă pozitivă. Obligațiunile verzi sunt, de asemenea, foarte potrivite pentru proiectele de dezvoltare durabilă de mare anvergură, cum ar fi dezvoltarea energiei eoliene și solare. Acestea necesită deseori investiții de capital anterioare veniturilor și generează venituri modeste într-un orizont de investiții mai lung.

În același timp, piața obligațiunilor verzi este relativ nouă, continuând să genereze incertitudini pentru emitenții de obligațiuni verzi și investitorii în acest tip de titluri. Lipsa standardizării și a unei definiții larg acceptate cu privire la ceea ce înseamnă „verde” generează un risc ridicat de apariție a fenomenului cunoscut ca „greenwashing” – cum ne asigurăm că obligațiunile verzi finanțează într-adevăr proiecte verzi? De asemenea, ar putea proiectele verzi, de exemplu, să coexiste cu investiții generatoare de emisii de dioxid de carbon cu intensitate mare într-o companie care emite obligațiuni verzi? Este la fel de dificil de evaluat impactul verde real al investiției.

Profesia contabilă este convinsă că oportunitățile sunt mai mari decât provocările. Cu toate acestea, este nevoie de introducerea unor măsuri suplimentare pentru a consolida încrederea în piața obligațiunilor verzi. În această publicație, pe baza competenței și a experienței noastre, ne împărtășim opiniile cu privire la principalele aspecte care vor ajuta la consolidarea acestei încrederi. Ne referim în mod specific la standardizare, evaluarea externă², raportarea regulată și alinierea la taxonomia UE, în contextul evoluției politicilor UE.

SITUAȚIA ACTUALĂ

VIITORUL STANDARD PRIVIND OBLIGAȚIUNILE VERZI AL UE

[Se preconizează](#) că o propunere pentru stabilirea unui standard privind obligațiunile verzi voluntar al UE (EU GBS) va fi publicată de Comisie în 2021. Viitorul EU GBS va aduce, cu siguranță, valoare pieței întrucât va introduce o abordare armonizată pentru emiterea de obligațiuni verzi în cadrul Uniunii Europene. Cu toate acestea, vor fi necesari pași legislativi suplimentari către un standard obligatoriu pentru a asigura aplicarea consecventă a EU GBS pe piață.

¹ Inițiativa obligațiunilor climatice, *Green Bonds: Global State of the Market 2019*, a se vedea:

https://www.climatebonds.net/files/reports/cbi_sotm_2019_vol1_04d.pdf

Bloomberg, a se vedea: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2020-10-30/why-bonds-good-for-the-earth-now-carry-a-greenium-quicktake>

² Sunt utilizate diferite terminologii atunci când se face referire la evaluarea externă a obligațiunilor verzi. Grupul de experți tehnici (TEG) în ce privește Finanțarea sustenabilă utilizează termenul „verificare” pentru a descrie diferite tipuri de evaluare externă. În această publicație, facem distincție între „verificare” și „verificatori” și „asigurarea independentă furnizată de o terță parte” și „furnizorii de servicii de asigurare” atunci când ne referim la evaluarea externă a obligațiunilor verzi.

Transparența și standardizarea sunt cheia pentru facilitarea piețelor eficiente. Pentru ca piața obligațiunilor verzi să crească este nevoie de un standard credibil general acceptat. Investitorii trebuie să poată avea încredere în piața obligațiunilor verzi. Un standard obligatoriu le-ar permite investitorilor să aibă încredere în calitatea din punctul de vedere al mediului a activelor de bază. De asemenea, un standard comun poate reduce costurile aferente verificării prealabile comparativ cu un proces de autocertificare și evaluările descentralizate făcute de către administratorii individuali de active.

ACTUALA ABORDARE PRIVIND EMISIUNEA DE OBLIGAȚIUNI VERZI

Actualmente nu există o abordare general acceptată privind emisiunea de obligațiuni verzi, iar inițiativele existente generate de piață rămân voluntare. Astfel de inițiative voluntare includ, de exemplu:

- inițiativa generată de piață [Green Bond Principles](#) (GBP-uri) a Asociației Internaționale a Pieței de Capital, care este construită pe patru componente:
 1. descrierea utilizării încasărilor: emitentul trebuie să descrie în mod adecvat utilizarea încasărilor în documentația legală
 2. un proces clar de evaluare și selecție a proiectului: emitentul trebuie să comunice cu investitorii în legătură cu obiectivele privind sustenabilitatea mediului, procesul de stabilire a eligibilității proiectului și criteriile aferente de eligibilitate
 3. gestionarea încasărilor: monitorizarea adecvată a încasărilor nete
 4. raportarea: emitentul trebuie să dețină informații actualizate disponibile imediat cu privire la utilizarea încasărilorGBP-urile recomandă implicarea unei terțe părți care să verifice metoda internă de monitorizare a încasărilor și alocarea acestora.
- [Climate Bond Initiative](#) (CBI), care subliniază dispozițiile preemitere și postemitere, precum și criteriile de eligibilitate pentru proiecte și active. Există, de asemenea, o dispoziție pentru certificarea obligațiunilor verzi. În încercarea de a o alinia mai bine la cei patru piloni ai GBP-urilor, CBI a fost recent [actualizată](#)

Agențiile de rating au elaborat, de asemenea, indici pentru obligațiunile verzi și standarde specifice sectorului, care pot fi utilizate pentru emisiunile de obligațiuni verzi.

ACTUALA ABORDARE PENTRU EVALUAREA EXTERNĂ A EMISIUNII DE OBLIGAȚIUNI VERZI

Așa cum este indicat mai sus, nu există o abordare general acceptată privind emisiunea de obligațiuni verzi. Același lucru se aplică și pentru evaluarea externă a obligațiunilor verzi, ceea ce poate genera confuzie pe piață în ceea ce privește furnizarea de servicii.

Actualmente există două tipuri de evaluare externă a emisiunii de obligațiuni verzi: opinia unei a doua părți și asigurarea independentă furnizată de o terță parte. În tabelul de mai jos clarificăm particularitățile celor două abordări. Aceste abordări au obiective și însemnătate diferite și prin urmare necesită capacități și procese diferite. Vom dezbate mai aprofundat cele două abordări în continuarea tabelului.

Tabel: Particularitățile opiniei unei a doua părți și ale asigurării independente furnizate de o terță parte

Tipul de revizuire	Opinia unei a doua părți	Asigurare independentă furnizată de o terță parte
Ce acoperă	Revizuirea criteriilor verzi; emitentul o va utiliza pentru a selecta proiecte pentru finanțare	Gestionarea încasărilor retroactiv pe parcursul duratei de viață a obligațiunilor În detaliu: criteriile verzi, selectarea și evaluarea proiectelor, procesele interne pentru monitorizarea încasărilor, datele nefinanciare privind efectele de mediu și procesele pentru întocmirea rapoartelor privind progresul
Furnizorul serviciului	Expert sau consultant de mediu	Furnizori de servicii de asigurare
Metodologie și standarde	Metodologie și procese elaborate de agenții individuale	În concordanță cu standardele profesionale naționale și/sau internaționale cum ar fi Standardul Internațional privind Misiunile de Asigurare (ISAE) 3000 revizuit
Informații publice	La alegerea consultantului și/sau a emitentului	Da, publicate de emitent
Rezultat	Opinie din partea unui expert sau consultant de mediu	Raport de asigurare în concordanță cu standardele profesionale stabilite
Limitări	Nu există măsuri de protecție în legătură cu expertul sau consultantul pentru a asigura independența și răspunderea profesională Nu există dispoziții profesionale standardizate specifice (calificări profesionale și educație continuă) și controlul calității Nu există procese standardizate la nivelul experților sau consultantilor bazate pe un cadru general disponibil în mod public	Prin natura lor, informațiile care fac obiectul asigurării independente furnizate de o terță parte se bazează pe acțiuni trecute, de exemplu, îndeplinirea criteriilor poate fi asigurată odată ce termenele și condițiile au fost finalizate

Opinia unei a doua părți furnizează perspectiva unui expert sau consultant de mediu privind criteriile verzi pe care emitentii le vor utiliza pentru a selecta proiectele pentru finanțare. O astfel de abordare poate fi utilă în furnizarea evaluării unei terțe părți privind criteriile verzi utilizate, în special întrucât nu există un standard general acceptat care să ofere definiții clare ale termenului „verde”.

Nici procesele prin care se ajunge la cea de-a doua opinie și nici criteriile utilizate pentru a evalua natura verde a proiectului nu sunt standardizate. Întrucât procesele nu sunt de obicei standardizate și transparente, acestea pot crea inconsecvențe pe piață. De asemenea, de cele mai multe ori nu există un cadru general care să asigure independența și răspunderea profesională privind activitatea efectuată de expert sau de consultant. Opinia unei a doua părți nu are ca scop tratarea măsurii în care obligațiunea va fi alocată tipurilor de proiecte definite, nici a măsurii în care activele aferente sunt gestionate așa cum este promis prin termenele obligațiunii. Mai degrabă, expertul sau consultantul de mediu oferă detalii cu privire la măsura în care investițiile în proiecte sau active îndeplinesc criteriile pentru a fi clasificate ca verzi pe baza ipotezei că fondurile sunt într-adevăr investite în integralitate în proiecte sau active așa cum este descris în termenele obligațiunii.

Asigurarea independentă furnizată de o terță parte acoperă, de obicei, gestionarea propriu-zisă a încasărilor și/sau a impactului de mediu pe parcursul duratei de viață a obligațiunilor. Aceasta este desfășurată de furnizorii de asigurare în concordanță cu standardele profesionale naționale și/sau internaționale cum ar fi [Standardul Internațional privind Misiunile de Asigurare \(ISAE\) 3000 revizuit](#).

Standardele profesionale asigură că este urmată o abordare consecventă atunci când este evaluat un anumit subiect specific și prevăd aderarea la standardele de etică și de management al calității. Acestea prevăd, de asemenea, implicarea unor experți cu un nivel ridicat de cunoștințe și experiență care să poată evalua un anumit subiect specific. Mai mult, răspunderea există atât pentru firmele, cât și pentru profesioniștii individuali care emit rapoartele de asigurare. Abordarea urmează un [cadru general de asigurare](#), care include evaluarea mediului de control general, inclusiv controalele interne, și colectarea unui set de probe de bază suficient pentru a ajunge la o concluzie sau a formula o opinie.

Atunci când se furnizează o asigurare independentă de către o terță parte, caracterul adecvat al criteriilor de raportare este cheia, întrucât acestea servesc drept punct de referință pentru furnizorul de asigurare. Un cadru general de raportare des utilizat, un standard sau o reglementare care furnizează definiții clare sunt considerate ca fiind [criterii de raportare adecvate](#). De aceea, un EU GBS bine definit nu numai că va alinia termenii și abordările utilizate pe piața obligațiunilor verzi, dar va oferi și o bază credibilă pentru furnizarea unei asigurări independente de către o terță parte.

Pentru obligațiunile verzi, asigurarea poate fi obținută în ceea ce privește:

- îndeplinirea criteriilor verzi
- selectarea și evaluarea proiectelor
- procesele interne pentru monitorizarea încasărilor
- datele nefinanciare privind efectele de mediu
- procesele pentru întocmirea rapoartelor privind progresul

De asemenea, ea poate fi utilizată retroactiv pe parcursul duratei de viață a obligațiunilor pentru a obține asigurarea asupra performanței acestora pe măsură ce încasările sunt distribuite. Asigurarea furnizată de o terță parte necesită un set de aptitudini și cunoștințe multidisciplinare, pe care le vom explica în secțiunea următoare.

ÎMBUNĂTĂȚIREA EVALUĂRII EXTERNE A OBLIGAȚIUNILOR VERZI

Este nevoie ca investitorii să poată avea încredere în informațiile furnizate de emitenți, în special atunci când este vorba despre alocarea încasărilor și impactul de mediu al obligațiunilor. Așa cum am menționat în secțiunea anterioară, există diferite abordări pentru evaluarea externă a obligațiunilor verzi care pot să provoace confuzie pe piață.

UN SISTEM CENTRALIZAT ACREDITAT PENTRU EVALUAREA EXTERNĂ A OBLIGAȚIUNILOR VERZI

Suntem de părere că este important să fie stabilit un sistem european centralizat acreditat pentru a diminua incertitudinea de pe piață cu privire la diferitele servicii furnizate. Furnizorii de servicii trebuie să fie acreditați în mod formal pentru a-și asigura independența, competența și delimitarea responsabilităților atunci când evaluează conformitatea cu viitorul EU GBS. În mod egal, un astfel de sistem de acreditare ar trebui să asigure că furnizorii de servicii dețin mecanisme adecvate de control al calității pentru a furniza o asigurare de înaltă calitate. Crearea sistemului de acreditare este, de asemenea, în concordanță cu recomandarea aferentă a Grupului de experți tehnici (TEG) referitor la Finanțarea sustenabilă.

În același timp, nu vedem necesitatea elaborării unor dispoziții prea detaliate pentru sistemul de acreditare. Pentru a evita dublarea activității și costurile suplimentare inutile, orice sistem european de acreditare viitor ar trebui să poată include schemele și procesele naționale deja existente. Într-adevăr, anumite state membre ale UE au deja sisteme de acreditare bine stabilite pentru furnizorii de asigurare independentă terțe părți. O soluție europeană ar trebui să se fundamenteze pe acestea. Furnizorii de asigurare terțe părți respectă deja regulile privind independența și au competența necesară pentru a trata astfel de aspecte, care presupun experiență tehnică și sectorială, după caz. Aceleași dispoziții și principii ar putea fi aplicate sistemului de acreditare propus. În cele ce urmează analizăm aceste dispoziții și principii.

DISPOZIȚII PENTRU FURNIZORII DE ASIGURARE INDEPENDENTĂ TERȚE PĂRȚI

STANDARDE PROFESIONALE

Ar trebui să existe prevederea ca toți furnizorii de servicii de asigurare să aplice standardele profesionale internaționale și/sau naționale elaborate pentru desfășurarea unor misiuni de asigurare de înaltă calitate. De exemplu, standardul internațional profesional de asigurare (ISAE 3000) și standardele relevante privind independența și de control al calității pot asigura că furnizorii de asigurare sunt independenți față de emitentul obligațiunilor, evitând orice conflict de interese. De asemenea, există elemente-cheie pentru a asigura calitatea misiunii de asigurare.

COMPETENȚĂ ȘI EXPERIENȚĂ

Furnizarea de servicii de asigurare implică un nivel ridicat de cunoștințe și de experiență practică în ce privește o gamă largă de aspecte. Acestea includ aspecte sociale și de mediu, evaluarea controalelor, gestionarea riscurilor și procesele de audit financiar. În funcție de circumstanțele misiunii pot fi relevante și alte cunoștințe, inclusiv experiența sectorială și tehnică. Atunci când emit și gestionează active verzi, companiile utilizează procese, sisteme și controale care sunt folosite pentru gestionarea riscurilor, conformitate și raportarea corporativă. Furnizorii de asigurare ar trebui să poată evalua întreprinderea per ansamblu.

Este importantă implicarea experților pentru a se asigura o bază de aptitudini diversificată în scopul de a livra servicii de calitate. [Modelul multidisciplinar](#) este un mecanism fiabil prin care aceste aptitudini și această experiență pot fi utilizate. Profesia contabilă a dobândit setul de aptitudini necesar prin intermediul experienței sale de lungă durată în auditarea situațiilor financiare și în diferite alte servicii de asigurare, precum și al experienței extinse nu doar în evaluarea sistemelor și procedurilor implementate, ci și în furnizarea de încredere în legătură cu rezultatele lor.

Auditorii situațiilor financiare sunt utilizați pentru a evalua valoarea activelor cum ar fi împrumuturile, activele corporale și necorporale, stocurile etc. Atunci când este considerat necesar, sunt consultați și auditorii specializați sau specialiști. De asemenea, auditorii pot distinge obligațiunile „verzi” de cele „maro”, pot desfășura o evaluare a obligațiunilor verzi și pot emite opinii aferente acestor evaluări.

DISPOZIȚII DE ETICĂ, INCLUSIV PRIVIND INDEPENDENȚA

Este esențial ca furnizorii de asigurare să respecte principii și reguli de etică solide, inclusiv dispoziții privind independența. Independența protejează capacitatea de a formula o concluzie de asigurare fără a compromite raționamentul profesional. Prin aceasta, îi permite furnizorului de servicii să acționeze cu integritate și să își exercite obiectivitatea și scepticismul profesional.

Esența unor astfel de dispoziții ar trebui aplicată tuturor furnizorilor de asigurare pentru a se asigura că nicio amenințare la adresa obiectivității nu subminează calitatea serviciului. Independența și obiectivitatea sunt valori de maximă importanță pentru a se asigura că informațiile furnizate sunt într-adevăr credibile. Acest lucru este chiar mai important atunci când este vorba despre dezvoltarea unei piețe precum cea a obligațiunilor verzi, care prezintă riscuri mari de apariție a fenomenului de „greenwashing”.

Profesia contabilă este obișnuită cu exercitarea raționamentului profesional și a scepticismului profesional. Aceasta implică atitudini care reflectă determinarea de a face lucrul corect, de a avea responsabilitatea de a acționa în interesul public, și nu doar de a se conforma unei dispoziții legale.

SUPRAVEGHERE PUBLICĂ

Supravegherea publică a furnizorilor de servicii de asigurare este necesară pentru a se asigura că aceștia îndeplinesc principiile și dispozițiile de mai sus. Aceasta adaugă credibilitate [serviciului de asigurare furnizat](#). Un astfel de rol ar putea fi asumat de organismele de supraveghere³ existente prin extinderea mandatului lor

³ Regulile de audit statutar revizuite ale UE afectează în mod semnificativ modul în care este organizată supravegherea auditorilor statutari și a firmelor de audit statutar. Supravegherea publică asigură calitatea auditului, iar organismele naționale publice de supraveghere desemnate au responsabilitatea principală pentru supravegherea profesiei de audit. Citește mai mult: *Organisation of the Public Oversight of the Audit Profession in 30 European Countries*, Accountancy Europe (2020), a se vedea: <https://www.accountancyeurope.eu/publications/organisation-of-the-public-oversight-of-the-audit-profession-in-30-european-countries/>

curent. De asemenea, acest lucru va ajuta regimul de răspundere să funcționeze corespunzător. Cu toate acestea, este important să se stabilească un sistem în care supravegherea se aplică tuturor formelor de furnizori de evaluare externă. Aceasta va asigura calitatea și credibilitatea serviciilor furnizate.

ALTE CONSIDERENTE PENTRU ELABORAREA STANDARDULUI PRIVIND OBLIGAȚIUNILE VERZI AL UE

RAPORTAREA ȘI MONITORIZAREA AFERENTE OBLIGAȚIUNILOR VERZI

Pentru a se asigura că obligațiunile verzi sunt credibile pe termen lung, investitorii și alte părți interesate trebuie să poată avea încredere că proiectele finanțate produc beneficiile legate de mediu așteptate.

Portofoliile de obligațiuni se pot transforma în timp. Raportarea cu privire la obligațiunile verzi ar trebui făcută la intervale regulate pe parcursul duratei de viață a obligațiunilor și a proiectelor în care sunt investite, cel puțin anual după ce toate fondurile au fost alocate unor proiecte verzi. Acest lucru va asigura un flux permanent de informații către piață cu privire la dimensiunea curentă a portofoliului și impactul de mediu aferent.

Mai mult, conform celui mai recent [ghid al utilizatorului elaborat de TEG](#), se așteaptă ca utilizarea încasărilor să faciliteze investiția în active sau proiecte din cadrul persoanelor juridice sau de la nivelul a diferite entități. Deși acest lucru este valid, este posibil ca doar prezentările de informații prevăzute de viitorul standard să nu fie suficiente pentru a permite investitorilor să aibă încredere că încasările au fost într-adevăr utilizate în scopuri „verzi”, așa cum s-a intenționat. Caracteristicile financiare ale acelor active sau proiecte nu ar trebui să fie omise.

Această provocare legată de raportare poate fi depășită în parte prin includerea unor informații mai detaliate în cadrul general și în rapoartele de alocare privind utilizarea încasărilor. Ar putea fi incluse, de exemplu, informații cu privire la faptul că:

- toate proiectele sau activele legate de schemele de obligațiuni verzi sunt asociate doar cu o singură astfel de obligațiune, sau
- dacă acestea sunt finanțate prin instrumente multiple, există suficiente controale implementate pentru a asigura că banii nu sunt utilizați de mai multe ori pentru aceeași investiție.

Pentru a genera încredere că fondurile au fost folosite în scopul intenționat, ar trebui obținută o asigurare independentă furnizată de o terță parte cu privire la rapoartele de alocare. Acest lucru este, de asemenea, recomandat de TEG în [raportul privind EU GBS](#). În plus, impactul de mediu real ar trebui, de asemenea, raportat regulat (adică anual). Asigurarea independentă furnizată de o terță parte cu privire la raportul de mediu ar trebui obținută pentru a confirma acuratețea și exhaustivitatea informațiilor raportate.

În final, coerența legislativă a dispozițiilor nu ar trebui să fie omisă. Alte texte legislative de la nivelul UE subliniază dispoziții care prevăd raportarea de către companii a aspectelor legate de mediu: Directiva privind raportarea nefinanciară 2014/95/UE (NFRD) referitoare la informațiile nefinanciare, inclusiv aspectele sociale și legate de mediu; și articolul 8 al taxonomiei UE privind veniturile și cheltuielile verzi. Instituțiile financiare vor trebui, de asemenea, să se conformeze unor dispoziții specifice. O obligațiune verde este un instrument financiar, la nivel de produs. Dar NFRD și taxonomia UE prevăd prezentarea informațiilor la nivel de companie. În viitor pot fi necesare prezentări de informații suplimentare pentru conformarea cu aceste dispoziții sau cu cele care decurg din altă legislație relevantă, de exemplu, Reglementarea (UE) 2019/2088 privind prezentările de informații legate de sustenabilitate în sectorul serviciilor financiare.

FINANȚAREA TRANZIȚIEI DINCOLO DE OBLIGAȚIUNILE VERZI

Drumul către o economie verde nu constă doar în emiterea de produse financiare verzi. Acesta include și investiții în active și proiecte care generează eficiență pentru finanțarea tranziției către o economie verde. De exemplu, este posibil ca încasările unei obligațiuni să nu fie neapărat aferente unui anumit proiect. Acestea pot rezulta și din strategia emitentului și deschid piața legată de obiectivele de mediu, sociale și de guvernanță (ESG). [Banca Centrală Europeană](#) (ECB) a dat recent undă verde obligațiunilor legate de sustenabilitate, lucru care se așteaptă să dea un impuls pieței emergente.

În viitor, EU GBS ar putea fi utilizat ca bază pentru extinderea graduală a standardelor către alte instrumente financiare, cum ar fi obligațiunile de tranziție, obligațiunile și împrumuturile legate de sustenabilitate, pentru a furniza emitenților îndrumări cu privire la prezentările de informații și documentația necesară. Oportunitățile de investiții nu trebuie să fie restricționate doar la nivelul emitenților care activează în sectoare cu emisii de dioxid de carbon deja scăzute. Aceste instrumente pot de asemenea ajuta emitenții să-și seteze obiective ambițioase, de exemplu, să-și alinieze nivelurile emisiilor de gaze cu efect de seră la o traiectorie cu zero emisii.

În consecință, EU GBS ar putea acoperi multiple categorii de obligațiuni pentru a satisface necesitățile financiare de tranziție. Prima categorie, așa cum este prezentată de TEG, ar include obligațiuni verzi care sunt complet aliniate la taxonomia UE. Alinierea proiectelor verzi eligibile la taxonomia UE ar reduce incertitudinea cu privire la ce poate fi considerat verde și ar furniza îndrumări clare. Acest lucru ar conduce, de asemenea, la mai multe proiecte verzi eligibile pentru investiții.

Cu toate acestea, este posibil ca aplicarea rigidă a taxonomiei UE cu privire la EU GBS să nu îndeplinească pentru fiecare investiție criteriile tehnice de evaluare și să aibă ca rezultat limitarea emisiunii de obligațiuni verzi la proiectele bazate pe investiții. Cu alte cuvinte, acest lucru ar putea conduce la restrângerea ariei de acoperire la proiectele cele mai performante, excluzându-le pe cele care înregistrează progrese în efectuarea tranziției către o economie cu zero emisii. S-ar putea astfel ca EU GBS să fie extins cu scopul de a acoperi o altă categorie pentru a finanța activitățile economice de tranziție. Acesta ar furniza îndrumări cu privire la emiterea de obligațiuni de tranziție cu o aplicare mai flexibilă a taxonomiei UE, respectând în același timp fundamentele acesteia.

Nicio legislație propusă nu ar trebui să lase în urmă emitenții care sunt dispuși să treacă prin tranziție, dar care nu și-au atins încă obiectivele. EU GBS și alinierea sa la Reglementarea taxonomiei UE, așa cum este descris mai sus, pot furniza stimulente corecte pentru a realiza acest lucru. Nici soluțiile generate de piață nu ar trebui neglijate ca o viitoare formă de tranziție. Evaluarea emitenților și a activităților acestora pe baza performanței lor (peste media pieței) poate permite emitenților să înceapă cu o obligațiune verde „de tranziție”.

CONCLUZIE

Este nevoie de investiții masive pentru a finanța tranziția către o economie cu zero emisii. Piața obligațiunilor verzi a crescut rapid alături de alte tipuri de obligațiuni emergente pentru a finanța obiective extinse de dezvoltare durabilă. Transparența și standardizarea sunt caracteristici principale în facilitarea unor piețe eficiente. Se preconizează că viitoarea propunere a Comisiei de a stabili EU GBS va armoniza piața obligațiunilor verzi. Va fi nevoie de pași legislativi suplimentari pentru a asigura consecvența în aplicarea EU GBS, dar și cu alte standarde care vor fi elaborate pentru alte produse financiare sustenabile.

Investitorii ar trebui să poată avea încredere în informațiile furnizate de emitent. Un standard obligatoriu EU GBS le-ar permite investitorilor să aibă încredere în calitatea din punctul de vedere al mediului a activelor de bază. Un astfel de standard ar trebui să aibă o dispoziție de aliniere la taxonomia UE pentru a reduce incertitudinea cu privire la ce ar trebui considerat a fi verde. Obținerea unei asigurări independente a unei terțe părți în legătură cu diferite aspecte, inclusiv rapoartele de alocare, dar și referitor la rapoartele de mediu, ar putea să ajute la îmbunătățirea încrederii investitorilor.

În final, toți furnizorii de servicii de asigurare trebuie să se conformeze standardelor profesionale echivalente, consolidând astfel încrederea investitorilor în acuratețea rapoartelor de asigurare pe care le primesc. Din acest motiv ar trebui avut în vedere un sistem centralizat de acreditare pentru furnizorii de asigurare la nivel european. Un astfel de sistem ar trebui fundamentat pe schemele și procesele naționale deja stabilite.

Avenue d`Auderghem 22-28, 1040 Brussels

+32(0)2 893 33 60

www.accountancyeurope.eu

@AccountancyEU

Accountancy Europe

DESPRE ACCOUNTANCY EUROPE

Accountancy Europe reunește 50 de organisme profesionale din 35 de țări europene care reprezintă aproape **1 milion** de profesioniști contabili, auditori și consultanți. Toți aceștia fac ca cifrele să lucreze în beneficiul oamenilor. Accountancy Europe transpune experiența sa zilnică în contribuții la dezbaterile de politică publică din Europa și dincolo de granițele acesteia.

Accountancy Europe este inclusă în Registrul pentru Transparență al UE (nr. 4713568401-18).